

Проповед на Лазаровден

Братя и сестри,

Възкресяването на Лазар, Господния приятел, положен от четири дни в гробницата, е едно от най-великите чудеса на Всемогъщия Господ. Евангелист Йоан разказва подробно за това изключително събитие (Йоан, 11:1-45), , което ще усили вярата у множеството Христови следовници, че пред тях е Месията, Избраният, Божият Син, Спасителят на света.

Братът на Марта и Мария, когото Христос обича – Лазар, е положен в гроба. Такава е участта на всички човеци след грехопадението, наследили от прародителите Адам и Ева грях, скърби и смърт.

Всички са в скръб. Множество юдеи са дошли да утешат опечалените сестри.

Но ето, Чудотворецът иде. Иде Онзи, чрез Когото всичко е станало, Предвечното Слово, Коего прие плът и заживя сред човеците, иде Богочовекът, във всичко подобен нам освен в греха, иде Христос.

И виждаме, че в този час Всемиловитият Господ се просълзява. Обичта Му към Лазар, към скърбящите Марта и Мария и към грешния човешки род, впримчен в злата примка на лукавия, е безмерна.

Не е умрял само Лазар. Умира и продължава да умира окаяното човечество.

Но ето, още малко и на това ще бъде сложен край. Още малко и смъртта ще бъде победена, още малко – Лазар ще възкръсне и така ще стане предвъзвестител на нашето Възкресение. Още малко и Оня, Всесилният, Всесветият, Човеколюбивият Спасител ще поеме скръбния път на страданията, за да може да ни направи съучастници на най-грандиозното събитие от историята на човечеството, а именно – Своего Собствено Възкресение.

Иисус просълзен върви към гробницата на Лазар. Неговата човешка природа безмерно състрадава на жалеещите. Защото смъртта е чужда, смъртта е враг, който трябва да бъде унищожен. Но никой човек не може да унищожи това греховно наследство. Може да го унищожи единствено Богочовекът, Който стои до гробната пещера на своя приятел.

Сама Марта, Лазаровата сестра казва за умрелия обичайно човешко наблюдение, познаващо, утвърждаващо естествения ход на нещата – разпадането на всичко съставно.

В отговор на Христовата повеля да се отвори гробницата, тя казва за починалия: „мирише вече, защото е от четири дни“.

А Иисус се обръща към нея: „Не ти ли казах, че ако повярваш, ще видиш славата Божия?“

Да, Всесилни Господи, Слово на Отца, Светлина, приела плът – ето и ние сме в потрес и изумление пред Лазаровата гробница. Чуваме високия

глас на Онзи, Който е Художник на света, на Сина Божий.

И порядъкът, придобивка на змея и на смъртта след прародителския грях; този порядък спира, прекъснат от всемогъщото Божие слово.

„Лазаре, стани!“ – призовава Господ.

Така ще бъдем призовани всички в мига на всеобщото възкресение. Сам Господ, броени дни преди своите страдания, ни уверява в Божествената Мощ и Своето безмерно човеколюбие.

И както възкреси четиридневния Лазар, Бог призова и душите ни, умъртвени от грехове.

Братя и сестри, всички ще възкръснем. Ала не на всички участта ще е еднаква. Едни ще възкръснат за живот, други ще възкръснат за осъждане.

Да даде Господ да бъдем сред Господните приятели като Лазар, да бъдем сред участниците в добрия дял, който няма да се отнеме. Да се молим със сълзи на покаяние, които да оживотворят душите ни, та при общото възкресение да сме от ония, които са отдясно на Съдията.

По молитвите на праведния Лазар, живял цели 30 години след своето чудно възкресение, епископът на Кипър – по молитвите на Лазар, Господния приятел, Бог да ни прости и помилва. Амин!

2016 г.